

وقفیهٔ نواب شیرازی (۱۱۸۷-۱۲۶۳ق)

برای هزینهٔ چاپ و نشر

به کوشش امید رضایی

(سازمان اوقاف و امور خیریه)

حاج علی اکبر مدرس معروف به حاج اکبر نواب (۱۱۸۷-۱۲۶۳ق)، متخلص به «بسمل» و «صدر»، یکی از پرکارترین نویسندهای ایران در دورهٔ قاجار بود. برخی از اجدادش از عراق عجم و برخی از خراسان بودند. در عهد صفویه در اصفهان ساکن بودند اما به سبب فتنهٔ افغان به شیراز مهاجرت کردند. در این شهر بود که پدرش متولد شد. حاج اکبر نواب نیز در این شهر متولد شد و تحت تعلیم پدر قرار گرفت. وی مورد توجه علماء و رجال وقت و احترام مخصوص حسینعلی میرزا فرمانفرما فارس بود.^۱ چنانکه وی اولین و برجسته‌ترین کسی بوده است که وقف‌نامهٔ فرمانفرما را تصدیق کرده است.^۲ نواب چنانکه خود گزارش داده تحصیلات خود را در مدرسهٔ حکیم شیراز نزد پدر و بستگان خود سپری کرده بود و علاوه بر عرفان و ادبیات و فقه و اصول، در علوم ریاضی هم دست داشته است.^۳ چنانکه او را «خواجه نصیر زمان»^۴ هم گفته‌اند. از حاج علی اکبر نواب، یک وقف‌نامهٔ منحصر به‌فرد به تاریخ ۱۷ ذی‌الحجہ ۱۲۵۸ بر جای مانده است. امروز فقط زیراکس رونوشت مصدقی از آن در دست است.^۵ با تصدیق حاج شیخ ابوالقاسم شیخ‌الاسلام فارس (۱۲۱۱-۱۲۸۶ق)^۶ و «مهرهای بی‌یادداشت»^۷ محرزان شرعیات آن محکمه، شکی باقی نمی‌ماند که سند در باسابقه‌ترین، معتبرترین و معروف‌ترین محکمهٔ دارالعلم شیراز که به‌طور موروثی در اختیار خاندان شیخ‌الاسلامیه تمامی^۸ بوده تحریر و ثبت شده است.

این رونوشت به صورت طوماری به‌اندازهٔ تقریبی ۲۱ سم در ۱۴ جمادی الآخر ۱۳۵۰ روی دو بند کاغذ هم اندازهٔ استنساخ شده و سربند سمت چپ از رویهٔ توسط محمدباقر تمامی - میراث‌دار اسناد محکمه - و یکی از محرزان، مهر شده است. در دیباچهٔ کوتاه سند، با بهره‌مندی از صنعت ایهام از کتاب «بحار الانوار»، «شرایع‌الاسلام»، «مطول»، «وافى»، «مختصر»، «کافی»، «شفافی» و «صافی» نام برده شده است. محرز شرعیات با ترسیم یک خط کشیدهٔ خمیده در متن علامت گذاشته و نام حاج علی اکبر نواب و توصیفات مربوط به او را بنابر رسم سندنویسی به خارج متن (جانب وحشی، در هامش) برده و در قالب یک ستون پنج سطري تنظيم کرده است. توصیفات و القابی متناسب با تحصیلات و شهرت نواب به کار رفته که جالب توجه است:

«... مَنْ جَمِعَ أَصْوَلَ الْحُكْمَةَ وَ اظْهَرَ وَ ارْفَعَ بَنِيَّانَ الْهَيَّةِ [...] وَ [...] - صَحَّ الَّذِي كَلَّ عَنْ جَوَابِهِ سَجْبَانَ ...».

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

علی اکبر نواب شیرازی، تذکرة دلگشا، تصحیح و تحسیب منصور رستگار فسایی (شیراز: نوید شیراز، ۱۳۷۱)، ص ۳۱-۳۲.

امید رضایی، «سلسلهٔ شیخ‌الاسلامیه تمامی شیراز پیشگام در ثبت نوشتگان شرعیه دورهٔ قاجار»، وقف میراث جاویدان، ش ۵۴: ۷۹-۸۰.

تذکرة دلگشا، ص ۲۰-۲۱. همچنین نک: میرزا حسن حسینی فسایی، فارسname ناصری، تصحیح و تحسیب منصور رستگار فسایی (تهران: امیرکبیر، ۱۳۷۸)، ۱: ۹۳۸. دربارهٔ مدرسهٔ حکیم نک: همان، ۲: ۱۲۲۳-۱۲۲۴. این در حالی است که در شهری همانند فسما مصادف با زمان حاج علی اکبر نواب،

شیوه‌ادارهٔ مدرسهٔ به گونه‌ای بوده که طلاب به ریاضی و حکمت گرایش نیابند. بنابراین شخصی همانند میرزا عبدالوهاب ابن میرزا محمد تقی که در

غرة صفر ۱۲۴۳ وقف‌نامه‌اش را در حضور جمعی از علماء فاسا نوشته است آن بخش از طبله علم دینی راکه به حکمت فلاسفه و نجوم و سایر علوم

ریاضیه می‌پرداخته‌اند از شمار وظیفه بگیران مسئنثی کرده است:

«... خمس مداخل و منافع بوستان رحمت آباد و منافع و مداخل یکروج طفرکوره مختص فقرا و مساکین و طبله علوم دینیه و معارف یقینیه که اعتقاد

به عروه‌الوثقی ائمه‌هی (ع) نمودند و به فقه و حدیث‌دانی تحسیل آن معرفتند به معرفت حکمت فلاسفه و نجوم و سایر علوم ریاضیه» (آرشیو

سازمان اوقاف پرونده‌شماره ۱۷۰ فارس).

نک: امید رضایی، «مهرهای بی‌یادداشت در قباله‌های دارالعلم شیراز»، وقف میراث جاویدان، ۱۳۸۲، ص ۱۰۴. گفتنی است اخیراً

آرشیو سازمان اوقاف و امور خیریه در تهران نیز نسخه‌ای از همین سند را دریافت داشته است که تحت شمارهٔ پرونده ۷۶۵ فارس از آن نگهداری

می‌نماید.

نک: امید رضایی، «مهرهای بی‌یادداشت در قباله‌های دارالعلم شیراز»، وقف میراث جاویدان، ۱۳۸۶، ش ۶۰: ۲۶-۳۸.

دربارهٔ این محکمه: نک: همان، صص ۷۷-۹۴.

نواب، طی این سند، فقط قطعه بستان نجم آباد واقع در محله قصرالدشت (۱/ چهار موضع حومه شیراز) را وقف کرده است. مساحت این بستان هجدۀ هزار مترمربع است. اما چندان آباد و درآمدزا نیست.^۹ اما آنچه این سند را از سایر وقف‌نامه‌ها ممتاز می‌سازد، بحث هزینه کردن درآمد حاصل از آن است. چنانکه گفته شد تاریخ تحریر سند ۱۷ ذی الحجه ۱۲۵۸ق می‌باشد. نواب در این سال تقریباً در نیمه راه نگارش مجموعه چند جلدی بحر اللئالی بوده است. اثری که تا وایسین سال‌های عمرش همچنان اورا به خود مشغول داشته بود.^{۱۰} او درآمد حاصله را پنج سهم تعیین کرده که یک سهم آن را برای زحمات متولی و چهار سهم دیگر را برای امور نشر (اسباب لازمه بتحریر، استکتاب، تصحیح و مقابله) و هزینه چاپ در نظر گرفته است:

«.. خمس بصیغه حق التولیة متصرف شود چهار خمس بقیه را هر ساله صرف استکتاب و تحریر مجلدات از کتاب «بحر اللئالی» تألفی سرکار واقف خیر موافق معظم الیه و اسباب لازمه بتحریر و استکتاب از کاغذ و جلد و اجرت تحریر و مقابله و صحافی و سایر من ذلک نموده مجلدات «بحر اللئالی» را بعد از استکتاب با نسخه صحیح آن مقابله اولاً نموده که ترک و سهوه‌القلمی مطلقاً نداشته باشد و بعد از تصحیح و اتمام آنچه با تمام رسانیده وقف بر کافه مسلمین و مؤمنین نموده ...».

اما وی امور چاپ و توزیع را محدود به شیراز نکرده است:

«... و چنانچه ممکن باشد نسخه صحیح آنرا در هر بلدی که ممکن باشد چاپ نموده و بهرگز دهنده مطالعه نموده باشند».^{۱۱}

برخی از مجلدات بحر اللئالی در سال‌های ۱۳۱۷ق به صورت چاپ سنگی و در سال ۱۳۸۱ق به صورت چاپ سربی در چند مطبوعه و چاپخانه شیراز منتشر شد.^{۱۲} اما به سبب هزینه‌های بالای چاپ و خشکیدگی و کم‌ثمری چند اصله درخت انار، چند دهه است که این کار متوقف شده است و درآمد هر ساله آن فعلاً در یک حساب ذخیره می‌شود.^{۱۳}

به هر حال حاج علی اکبر نواب پس از سال‌ها خدمات فرهنگی و دیوانی، برای زندگی پس از مرگ به آخرین اثرش — بحر اللئالی — که درباره زندگی ائمه معصومین (ع) بوده، به عنوان دستاویز، چشم داشته است.

^۹ آدرس و مساحت باغ بر اساس گفتگوی تلفنی با آقای زارعیان، مسؤول بودجه موقوفات در اداره اوقاف و امور خیریه ناحیه چهارشیراز، به دست آمد. ایشان همچنین مال الاجاره سال جاری موقوفه را هفت میلیون ریال اعلام فرمودند. این در حالی است که دکتر رستگار فسایی با استناد به فارسنامه ناصری از عنوان «موقوفات» متعدد استفاده کرده‌اند. نک: تذکرة دلگشا، ص ۲۵.

^{۱۰} همان، ص ۳۵ – ۳۶. ^{۱۱} همان، ص ۳۵.

^{۱۲} به نقل از گفتگوی تلفنی با آقای حسین نواب، متولی موقوفه.

هو الواقف على السراير

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

/سطر۱/ بعد الحمد والصلوة لمن هو اهله و مستحقه خلاصة مفاد این کتاب صواب و نقاوه مطاوی این خطاب مستطاب که /۲/ رقمزد خامه مشکین شمامه فصاحت ختامه بالغت نصاب و مقدمه پرداز عنوان این شرح بالارياب شرعية /۳/ المبدء والما ب می گردد، ايضاح و اتضاح اين مطلب و مدعاه است که چون از قرار شرح مستندات شرعية معتبره عليحدۀ سرکار /۴/ شريعتمدار حقاقي و دقاييق شعار فضائل و فواضل آثار بندگان افادت و افاقت پناهي ديباچه «بحارالأنوار» فراست /۵/ و آگاهی عنوان «صحيفه كامله» ارشاد و حکمت الهی، شيرازه قانون «شريع الاسلام» و درایت نامتناهی آنکه «مطول» -ش /۶/ «وافى» و «مختصر» ش «كافی» تذکره معالجاتش «شفافی» نحریر مکارم الاخلاقش «صفافی» [من جمع اصول الحكمه و اظهار و ارفع بنیان الهيئة و [...] و [...] -صح الذي کل عن جوابه سحجان [...] افتخار الحاج و العمار نواب مستطاب الحاج على اکبر دفع الله عنه المكاره و الشر و امنه من خوف يوم المحشر] تمامی و جملگی مایملک خود عقاراً منقولاً /۷/ کلاً طراً ملکی اختصاصی خود را على وفق الشريعة المقدسة النبویه منتقل به فرزندان ارجمندان قرۃ العینان خود هما /۸/ عالیجنابان، مقدس القابان شرافت و نجابت انتسابان، مبادی آدابان، سلالت الاطیاب، قدوتی الانجاب، میرزا ابوطالب و میرزا علی /۹/ بالمناصفه بشروط و قیود مشخصه نموده و تمامی و جملگی کل شش دانگه یکدرب بستان موسومه ببستان نجم آباد معینه معلومه واقعه در چهار /۱۰/-موضع حومة شيراز با جميع متعلقات و منضمات و شرب تابعه مرتبه برآن از مقسم خانی که در ماهی یکشبانه روز آب از مقسم مذکوره /۱۱/ بوده باشد و سایر مایتعلق بها که در محل وقوع مستغنى الحد و الوصف است بدون استثنای از آن ملکی اربابی متصرف فيه خود را /۱۲/ مستثنی و موضوع داشته که بالفعل به ملکیت و حکیت سرکار نواب معظم اليه مستقر و مستمر است، لهذا در محضر عدول /۱۳/ علمای اسلام و مجمع فحول فضلاء عظام کرام کثر الله امثالهم تغرباً الى الله تعالى طلبًا لمراضاته وقف مؤبد /۱۴/ صحيح شرعی و حبس مخلد صریح ملي مرعی فرمودند سرکار بندگان شريعتمدار نواب مستطاب معظم اليه در کمال شعف /۱۵/ و اختیار تمامی و جملگی و همگی کل شش دانگه یکدرب بستان موسومه بنجم آباد معینه معلومه واقعه در چهار موضع حومة شيراز /۱۶/ با جميع متعلقات و منضمات و کافه ملحقات مشتمله بر اراضی تحت الاشجار و خالية عن الاشجار و خیابان /۱۷/ و بناء چاه و جدران و حیطان و ممرّ و مدخل و درب و دربگاه و جوی و جداول و مجاري و مشارب از مقسم خانی /۱۸/ حسب الاستمرار ب نحو مفصله فوق حسب الاستمرار و سایر ما يعد من التوابع سمی ام لم یسم و رقم ام لم یرق کائناً ما کان /۱۹/ بدون استثناء چیزی از آن و تولیت عین موقوفه را اولاً مفوض فرمودند بنفس نفیس خود مدام که در قید حیات مستعار بوده باشد /۲۰/ وبعد از خود به عالیجناب فضائل مآب سلاله الاشراف والانجاب، میرزا ابوطالب ولد اکبر اعز ارجمند سعادتمند خود /۲۱/ وبعد با اکبر اولاد ذکور ایشان و اکبر اولاد ذکور از اکبر اولاد ذکور ایشان و هکذا ماتعاقبوا و تناسلوانسلاً بعد /۲۲/ نسل و عقباً عقیب عقب بشرط تقدم بطن اعلى بر بطن اسفل و بر فرض انفرض اولاً ذکور عالیجناب میرزا ابوطالب /۲۳/ و اولاد ذکور از اولاد ذکور میرزا ابوطالب بالکلیه تولیت آن مخصوص است به عالیجناب آقا میرزا علی ولد دیگر سرکار /۲۴/ واقف معظم اليه وبعد از آن با اکبر اولاد ذکور آقا میرزا علی ماضی الوصف و اکبر اولاد ذکور از اکبر اولاد ذکور آن /۲۵/ و هکذا ماتعاقبوا و تناسلوانسلاً بعد نسل و بطن بعد بطن [...] تقدم بطن اعلى بر اسفل و اکبریت و چنانچه /۲۶/ خدای نخواسته بالکلیه اولاد ذکور از نسل و سلسه ایشان بالکلیه منقرض شود تولیت عین موقوفه /۲۷/ مخصوص است با اصلاح از صلحای بلده شيراز که در شيراز متوطن باشند الى أن يرث الله الأرض ومن عليها /۲۸/ وهو خير الوارثين و هر ساله متولی در هر طبقه از طبقات اولاً سعی در آبادانی و خدمات عین موقوفه که /۲۹/ موجب بقاء عین و حصول منفعت می باشد کما ینبغی نموده

و منافع و مداخلی که از عین موقوفه حاصل شود /۳۰/ بعد از وضع مطلق اخراجات و خدمات ملکی و ملکی و حقوقی سلطانی بقیه را خمس بصیغه حق التولیه متصرف شود. چهار /۳۱/ خمس بقیه را هر ساله صرف استکتاب و تحریر مجلدات از کتاب «بحرالثانی» تألیفی سرکار واقف خیر مواقف /۳۲/ معظم الیه و اسباب لازمه بتحریر و استکتاب از کاغذ و جلد و اجرت تحریر و مقابله و صحافی و سایر /۳۳/ من ذلک نموده مجلدات «بحرالثانی» را بعد از استکتاب با نسخه صحیح آن مقابله او لا نموده که ترک و سهو /۳۴/ — القلمی مطلقاً نداشته باشد وبعد از تصحیح و اتمام آنچه با تمام رسانیده وقف بر کافه مسلمین و مؤمنین /۳۵/ نموده وتولیت آنها را با خود وبعد از خود با سایر متولیون بطور ثانیه به نحو فوق مفهوض و مبدول داشته /۳۶/ و هر کس از مسلمین و مؤمنین که خواهند مجلدات را بعد از مقابله بایشان داده که مطالعه و از آن /۳۷/ متفق شوند و چنانچه ممکن باشد نسخه صحیح آن را در هر بلدي که ممکن باشد چاپ نموده و به هر کس دهنده که مطالعه /۳۸/ نموده باشند و عین موقوفه را نخرند و نفوشند و مصالحه و مبادله و مرهون ننمایند و در اجاره و مصالحه /۳۹/ و انتقال منافع به کس و بهر مدت منوط بصلاح و صوابید متولیون است که بنحوی که صلاح دانند /۴۰/ حصول منفعت از عین موقوفه نمایند و بمصارف مقرر مذکوره رسانند و سرکار واقف خیر مواقف معظم الیه /۴۱/ تخیلیه ید مالکانه از عین موقوفه مفصله نموده و بتصرف وقف داده و من بعد ایوم بعنوان تولیت متصرف میباشد /۴۲/ و ید ایشان ید تولیت است و متلفظ بصیغه وقف شرعی و بائی كما قرره الشارع الصادع گردیده (فمن بدله /۴۳/ بعد ما سمعه فانما ائمه علی الذین یبدلونه والله سمیع علیم) و كان الوقع في السابع عشر شهر ذی الحجه الحرام سنة ۱۲۵۸ مطابق بارس ئیل ترکیه.

«محل خاتم شریف مرحمت و غفران پناه جنت مکان حاج علی اکبر نوآب طیب الله مثواه»

[تکمله در حاشیه سمت راست متن، عمود بر سطور:]

خلاصه ما فی الحاشیه آنکه بستان مذکور مغروس بکروم و سایر اشجار متنوعه میباشد و متصل است از شمال متصل ببستان نجم آباد سهراب خانی که حال متعلق عالیجناب آقا میرزا علی مزبور متن جنوب متصل بشارع عام و از مشرق متصله ببستان حسین آباد اربابی سرکار واقف و از سمت مغرب ببستان مرشد آباد سفلا میباشد که وقف بنحو متن فرموده اند و بتصرف وقف داده اند فیالتاریخ المتن. «محل مهر مرحمت پناه نوآب».

[سجلات صدر و حاشیة راست متن:]

۱. حسی الله .

بسم الله وبالله والحمد لله والصلوة والسلام على رسوله وآلله وعترته المعصومين امناء الله وبعد قد صدر والا عتراف عن الواقف الموقّع المعظم المفخم لجميع ما رقم ورسم^{۱۳} في متن ذلك الكتاب من المبدء إلى المآب لدى كتبه الداعي صحيح است. باید ثبت شود. «محل مهر حضرت مرحمت وغفران پناه جنت و رضوان آرامگاه خلد آشیان المستغرق في بحار رحمة الله الملك الممتاز اسكنه الله في بحایج الجنان المرحوم المغفور حاج شیخ ابوالقاسم شیخ الاسلام سابق فارس طیب الله ثراه وجعل الجنة مثواه».

۲. وقعت الواقعه ليس لوقتها کاذبه حسیما زبر متنًا بمحضری حرر الداعی اقل السادات محمد شفیع. «محل مهر»

۳. اعترف الواقف المعظم الیه بما رقم فيه متنًا و هامشًا لدى حرر الداعی. «محل مهر».

۴. شهد بما فيه عالیجناب خیر الحاج حاجی محمدقاسم شیرازی. «محل مهر مشاریه».

۵. شهد بما فيه عالیجناب خیر الحاج حاجی صدرالدین بورنجانی. «محل مهر».

^{۱۳} گاهی «رقم و شرح» نیز می نوشته اند. بنابراین «رسم» به معنی نوشتن درست است.

۱۴. ثبت محکمۀ محکمۀ علیه عالیه اسلامیه شد. [مهر:] «محمد بن عبدالله الحسینی».
  ۱۳. در محکمۀ اسلامیه مقابله شد. [مهر:] «...».
  ۱۲. شهد بما فيه عالیجناب مبادی آداب ملا محمد روضه خوان خراسانی. « محل مهر مشارالیه».
  ۱۱. شهد بما فيه عالیجناب مقდس القاب شرافت انتساب میرزا محمد رضای تاجر شیرازی. « محل مهر مشارالیه».
  ۱۰. شهد بما فيه عالیشأن خلاصه الا عیان ملا آقابابای تاجر شیرازی. « محل مهر مشارالیه».
  ۹. مهر: «الا الله الملك الحق المبين عبده عبدالجواد».
  ۸. مهر: «الواثق بالله الغنی عليهنی الحسینی».

[حاشیه راست متن:]

١. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ.

ذا مع اصله المعتبر المرسوم برشم جدى الامجد رفع مقامه مطابق و موافق و حرر فى ١٤ شهر جمادى الآخرى ١٣٥٠ هجريه . صح . [مهر : ....].

۲۰. بسمه تعالیٰ۔

این سواد مطابق با اصل است متنی سجال و هامش اصلاح کلمه «فحول» در سطر سیزدهم و اصلاح کلمه «خواهند» در سطر سی و ششم صحیح است. الا حقر ... [مهر: ۳۰۰۴، نمره ۹۳۴۰] بثت و ضبط دفتر شرعیات شد. [مهر: ۰۰۰۳].

Nameh-ye Baharestan: vols. 8-9, 2007-2008, ser. nos. 13-14

The Bequest of Nawwāb Shīrazī (1187 - 1263/1774 - 1847) for Publishing

Omid REZAE'I

(Waqf and Charity Organization)

A bequest document by the prolific poet, author, and scholar of the Qājār period, ‘Ali Akbar Modarres, also known as Hāj Akbar Nawwāb, was prepared on the 17th of ZH, 1258 (January 19, 1843) of which we only have an official copy. The copy is dated, 14th of JA, 1350 (October 27, 1931), and is written on two pieces of paper in the form of a scroll by Mohammad Bāqer Tamāmī, and official of one of Shiraz's tribunals, of which it bears the seal. Nawwāb bequeaths the income from a property of some 18,000 square meters in the environs of Shiraz to be spent on the publication of a multi-volume work of his, entitled: the *Bahr al-La’ālī*. He assigns one fifth of the property's income to its caretaker, and the remaining four fifth to the costs of publication including copying, correcting, and printing.

^{۱۴} مهر شیخ محمدعلی تمامی از محتران محکمه شیخ‌الاسلامیه (رضایی)، «مهرهای بی‌یادداشت...»، ص(۳۱).

من حبس اصدر الحکم و اخراج رفع
سرالرسد راجه والشیخ
سی دیر فی را کج دنگار

شیراز
در سرمه داده
که این شیراز
که این شیراز
که این شیراز

الواحد على كل^۱
لهم^۲ إله^۳ لا إله^۴ إلا^۵ أنت^۶
بسم الله^۷ يا^۸ محمد^۹ وصلوة^{۱۰} الله^{۱۱} علی^{۱۲}
والمعصي^{۱۳} شرعاً^{۱۴} من^{۱۵} لعنة^{۱۶} الله^{۱۷} في^{۱۸} قبور^{۱۹}
في^{۲۰} الأعراف^{۲۱} و^{۲۲} لعنة^{۲۳} في^{۲۴} طلاق^{۲۵}
لهم^{۲۶} إله^{۲۷} لا إله^{۲۸} إلا^{۲۹} أنت^{۳۰}
لهم^{۳۱} أنت^{۳۲} نادت^{۳۳} شف^{۳۴}
و^{۳۵} حضر^{۳۶} حر^{۳۷} و^{۳۸} مرض^{۳۹} مرض^{۴۰} کاه^{۴۱}
و^{۴۲} المشر^{۴۳} که رح^{۴۴} از^{۴۵} شیخ^{۴۶} ای^{۴۷} ای^{۴۸} ای^{۴۹} ای^{۵۰}
المرحم^{۵۱} و^{۵۲} بغير^{۵۳} حرج^{۵۴} از^{۵۵} شیخ^{۵۶} که رح^{۵۷}
س^{۵۸} د^{۵۹} د^{۶۰} د^{۶۱} د^{۶۲} د^{۶۳} د^{۶۴} د^{۶۵} د^{۶۶} د^{۶۷} د^{۶۸} د^{۶۹} د^{۷۰}

او^{۷۱} الواطف^{۷۲} المذهب^{۷۳}
و^{۷۴} لعل^{۷۵} لعل^{۷۶} لعل^{۷۷}
شید^{۷۸} کافی^{۷۹} خبر^{۸۰} حضر^{۸۱}
شدید^{۸۲} خبر^{۸۳} زلای^{۸۴}
هدید^{۸۵} داد^{۸۶} عجب^{۸۷}
هدید^{۸۸} داد^{۸۹} ای^{۹۰} ای^{۹۱}
هدید^{۹۲} داد^{۹۳} خلاص^{۹۴} داد^{۹۵}
هدید^{۹۶} داد^{۹۷} خلاص^{۹۸} داد^{۹۹}